

~~Всім вісімнадцятьом~~

~~Всім вісімнадцятьом~~

Ангел поети. ~~Всім вісімнадцятьом~~

У Геланді: Галмій серед нощі
До мене касто вчор невинний прахля,
Вми помядом красая і в'їфа',
Мов зграя-марс кривава, сяють очі.

Всім вісімнадцятьом мені страшний пославец,
Я багу в ушній невинність і любов,
На білех крилах первовіє кров,
Мов на снігу зорі веріжкової багрянець.

Вми промовля мені слова страхи і великі,
В руках почав мер осадний, окревий,
У в серці, наче поклах бойовий,
Здімаючись у мене сніви дусі.

„Слова, слова, слова! — на них м'яко вчор мовляв,
Я ангел поети, вчирків, а не світ,
Ще думай ще, що Гвіч одварний снів
Дружний, а не Феде до бою закликав.

„Даро тоді сей мер, дарма, що ти не сиби,
Кий мер не бачивий для одварна руж.
Чи ти доїмси смерти, кара, муча,
Син, що ~~буду~~ ^{була} ~~заверді~~ ^{виправ} ~~виправити~~?”

Зника
Лин
У в д
д думу

Він подає свій мер, а мого взятти зброю,
Але не сучкає мене мой ружа
Г' історієць огнева із серця сего зника:
„Іди, кару йому, а не іду з тобою.

„Не крадь мери кривд, а крадь її людини,
Що у мери краде, що бачу я в дружині,
Кому б її убого, хай кара иде за грід,
Не сягу перекривь ганебноі родни.

„Свой суча Корді, одварна норманна
В Фіранай бачила Фіранів чини вія,
Але в Фірані ія збавився голівка,
А над удалим крикнула волашка.....”

не смейте,
ваша рука,
к,
ог?
?"

добро,
да
в друга;
вот.

модный,
других,
де за грис,
и.

манна
мне вид,
новик,
ка.....

Знаю, что вы не любите, но помяну и слова
Ломоносова в серии след кривавый и стравный,
И в день мени в орае сфоить фой несть дау
А думаю все и кифуфь нескінченна розмова...

